Å gi det beste av oss selv til andre

Taler	Dato	Sted
Harald 5	31 desember 1997	NRK

Omstendigheter
Nyttårstale

Spenning og forventning. - Disse ordene uttrykker det mange av oss føler nå ved inngangen til et nytt år. Spente er vi fordi ingen av oss vet hva 1998 vil bringe. Forventningene vil derimot være så forskjellige. For noen er det mye å glede seg til. Andre føler motløshet og uro i møte med det nye.

Nyttårsaften kan for mange være starten på noe nytt. Det kan være en forlovelse eller inngåelse av ekteskap. Noen går med planer om flytting eller skifte av arbeid. Andre igjen har bare ett ønske for det nye året, - det å bli frisk. Alle håper vi at året som kommer skal bringe noe godt for oss selv og våre nærmeste.

1997 har vært preget av mange store og små begivenheter såvel utenfor landets grenser som her hjemme. For Dronningen og meg har også dette året vært fylt med rike opplevelser. Spennvidden i de ulike arrangementer vi har fått delta ved, har vært stor. Slik har vi fått enda større innblikk i mange sider av vårt samfunn.

Skulle vi likevel fremheve noe av det som gjorde mest inntrykk i året som gikk, måtte det være den omfattende feiringen av Trondheim. Tusenårsbyen ved Nidelven hadde i forkant lovet 1000 arrangementer - ett for hvert leveår. Bare tanken burde ha tatt pusten fra enhver som var involvert. Men byen og dens innbyggere kom vel i mål. Jeg vil berømme trønderne for den måten feiringen ble gjennomført på - og for den entusiasme alle viste.

Jeg benytter også anledningen til å takke spesielt for all oppmerksomhet og varme som ble vist Dronningen og meg - samt våre gjester - under vår egen 60-års feiring i sommer. Det ble en stor og uforglemmelig opplevelse for oss alle. La meg samtidig sende en takk til folk langs kysten som bidro sterkt til at turen nordover ble en suksess.

En annen opplevelsesrik reise ble besøket til Kina i høst. Avstanden mellom våre to land er stor, både geografisk og kulturelt. Vi spør oss selv hva det er som gjør at Norge er interessant for en nasjon med mange tusen års historie og et areal langt større enn hele Europa? Det var derfor en utfordring å kunne videreutvikle våre forbindelser, og derigjennom fremme Norges interesser overfor en av verdens stormakter.

De kinesiske myndigheter erkjenner at mye er ugjort på flere felt og søker samarbeid med en rekke vestlige land. Selv om Kina står langt fra enkelte av våre idealer, er det viktig med omfattende kontakt. Reisen ga oss også en sjelden anledning til å presentere norsk kunst og kultur for et stort publikum. Det er ikke uten stolthet vi opplever den store interesse for Norge og nordmenn som skapes gjennom slik satsing.

Det gleder meg at vårt land fortsatt spiller en viktig rolle på den internasjonale arena. Som møtested for viktige konferanser og som bidragsyter til fredsarbeid i ulike verdensdeler, har Norge oppnådd en betydelig posisjon. Ukuelig optimisme, solid diplomatisk håndverk og god norsk stahet er egenskaper jeg tror har bidratt til å oppnå resultater. Jeg vil berømme det arbeid som gjøres for å skape fred og lindre nød i verden, enten det er i offentlig regi eller ut fra private initiativ.

I vårt land har vi lært å leve med naturkreftene nær innpå oss, og vi vet fra gammelt av at mange menneskeliv har gått tapt på havet. I året som har gått, har vi igjen opplevd ulykker hvor mange mennesker har mistet livet. Helikopterulykken på Nornefeltet ble en påminnelse om at virksomheten til sjøs har sin pris. Gruveulykken på Svalbard la enda en byrde til et hardt prøvet samfunn.

Hvert år krever trafikken nye ofre. Mens antall drepte har gått ned de foregående år, har vi nå opplevd en forverring. I løpet av de siste 10 år har over 3700 omkommet på norske veier. Svært mange av disse er ungdommer. Vi vet at årsaken i de fleste tilfeller er menneskelig svikt. Det er derfor viktig at alle tar et sterkere personlig ansvar for å unngå at slike tragedier skjer.

Trafikkulykker får sjelden de helt store overskrifter. For dem det gjelder er smerten stor uansett. Det angår ikke bare dem som forårsaker ulykken eller

ulykkesofrene selv, men også familie og alle andre som står nær.

Mine tanker er i dag hos dere som har mistet en av deres nærmeste i løpet av året. Jeg tenker også spesielt på dem som er merket for livet etter en ulykke og som har måttet tilpasse seg tilværelsen på nytt. Selv om dagene kan synes tunge, er det viktig å bevare livsmotet midt i en vanskelig situasjon.

Vi står ved slutten av Kulturminneåret. Oppslutningen om de lokale tiltak og erfaringene som er høstet, sier noe om at vi trenger verdier i vår hverdag som går dypere enn det materielle. Vi ønsker oss et varmere samfunn hvor det beste fra vår kultur og historie lever videre. Valget av de ulike kommuners kulturminner har også pekt på at dette ikke alltid er fornybare ressurser. Det er således mitt håp at den entusiasme og interesse som er avdekket gjennom denne prosessen m å føres videre - til felles beste for kommende generasjoner.

"Det skal sterk rygg til å bære gode dager", sa de gamle. Jeg er ikke sikker på at mennesket i vårt moderne samfunn har noen påfallende trenet ryggsøyle. Vår generasjon kjennetegnes kanskje heller av de farene som følger av langvarig suksess. Rastløsheten som preger vår tid bunner gjerne i jaget etter mer. Folk må ha nok å leve av, men de må også gis noe å leve for.

Stabilitet - menneskelig og kulturell tilhørighet er av stor betydning for oss alle. Brutte relasjoner og samliv berører stadig flere, og et livslangt ekteskap er ikke lenger en selvfølge. Det har konsekvenser for flere enn de to det gjelder. En del unge bærer med seg erfaringer som gjør at de ikke tør å forplikte seg overfor et annet menneske. Et oppstykket helge- og hverdagsliv preger mange barns tilværelse. Nettopp derfor er det så viktig å bruke den tiden man har til fellesskap og gi rom for glede og livsutfoldelse. Familiene har vært - og er - viktige celler i samfunnet som vi må ta vare på.

I en tid med mindre kontakt mellom generasjonene og mange mennesker på flyttefot, blir det også viktig å ta vare på vennskapsforhold. Vi trenger alle noen å dele våre innerste tanker med, våre bekymringer og ikke minst våre gleder. Å ha venner som virkelig ser oss og synes vi er betydningsfulle for dem, - det er en stor gave.

Det handler om å være villig til å gi det beste av oss selv til andre.

«Ett er nødvendig», sier Hans Børli, - «her
i denne vår vanskelige verden
av husville og heimløse:

Å ta bolig i seg selv
Gå inn i mørket
og pusse sotet av lampen.
Slik at mennesker på veiene
kan skimte lys
i dine bebodde øyne»

Godt Nytt År!

Kilde
www.kongehuset.no

Emneoversigt
Innenriks, Nyttårstale, Utenriks

URI
https://www.virksommeord.no/tale/a-gi-det-beste-av-oss-selv-til-andre